

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 12C/488/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112232292
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Knociková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3112232292.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Juditou Knocikovou v právnej veci navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO 00 151 653, zast. AK JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, IČO 36 866 598 proti odporkyni E. B., bytom Mesto K. Teplice, toho času K. K., V. XX, štátnej občanke Slovenskej republiky o zaplatenie 1.289,40 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi istinu 230,59 eur s 8% ročným úrokom z omeškania od 11.11.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 91,69 eur za obdobie od 01.06.2011 do 10.11.2009, všetko v 50,- eur mesačných splátkach splatných vždy do konca príslušného mesiaca, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do vyrovnaní, pod hrozbou straty výhody splátok.

Vo zvyšnej časti s a návrh z a m i e t a .

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 9. decembra 2013, č. k. 12C/488/2012- 56 bolo odporkyni uložené zaplatiť navrhovateľovi istinu 677,79 eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 11.11.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti bol návrh zamietnutý. Právoplatnosť nadobudol len v časti zaplatenia istiny 677,79 eur s prísl.

Navrhovateľ podal proti tomuto rozsudku odvolanie iba proti zamietanému výroku a Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 31.3.2014 č.k. 6Co/323/2014-88 prvostupňový rozsudok v tejto časti zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

Na základe uvedených procesných úkonov zostal predmetom konania žalobný návrh navrhovateľa o zaplatenie zvyšku istiny 230,59 eur (= 908,38-677,79 eur) s 8% ročným úrokom z omeškania od 14.11.2012 do zaplatenia, vyčíslených úrokov (ako ceny za úver) 215,86 eur vo výške 18,40% ročne z istiny 908,38 eur za obdobie od 5.8.2011 do 13.11.2013, vyčíslených 8% ročných úrokov z omeškania vo výške 165,16 eur za obdobie od 1.6.2009 do 13.11.2012.

Navrhovateľ sa žalobným návrhom, doručeným súdu dňa 3.12.2012, domáhal proti odporkyni zaplatenia istiny 1.289,40 eur a 18,40% ročného úroku z omeškania zo sumy 908,38 eur od 14.11.2012 do zaplatenia. Uviedol, že s odporkyňou uzavrel dňa 8.11.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. 027120210, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške (27.000,- Sk) 896,24 eur pri úrokovej sadzbe 18,40% ročne, RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) vo výške 25,36%, na 60

mesačných splátok po (750,-Sk) 24,90 eur s konečnou splatnosťou dňa 10.11.2011. Žiadal aj náhradu trov konania.

Odporkyňa potvrdila, že uzavrela predmetnú zmluvu o úvere a úver aj čerpala. Nejaké splátky zaplatila, ale ich výšku nevedela uviesť. Dlh bola schopná splácať v 50,- eur mesačných splátkach vzhľadom na svoju finančnú situáciu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu, Zmluvy o splátkovom úvere, obchodných podmienok, vyčíslením dlhu a zistil tento skutkový stav veci:

Podľa Zmluvy o splátkovom úvere č. 027120210 zo dňa 8.11.2006 navrhovateľ poskytol odporkyni ako dlžníkovi úver vo výške (27.000,-Sk) 896,24 eur s úrokovou sadzbou 18,40% ročne pri RPMN 25,36 %, pri 60 mesačných splátkach po (750,- Sk) 24,90 eur s konečnou splatnosťou dňa 10.11.2011.

Odporkyňa prestala splácať úver podľa dohodnutých mesačných splátkach v júni 2009 a podľa vyjadrenia navrhovateľa zostala neuhradená istina vo výške 908,38 eur, úroky vo výške 18,40% ročne z tejto istiny od 5.8.2011 do 13.11.2012 vo výške 215,86 eur a 8% ročné úroky z omeškania od 1.6.2009 do 13.11.2012 vo výške 165,16 eur.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného ku dňu uzavretia zmluvy dňa 28.11.2006, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, platného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1,2 Obchodného zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy, (ods.1) záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. (ods.2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 52 ods. 2, veta druhá Občianskeho zákonníka, ktorý nemá prechodné ustanovenia, stanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzatvorenia zmluvy zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 5 uvedeného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatok, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V danej veci nie je medzi účastníkmi sporné, že ide o spotrebiteľský úver podľa zák. č. 258/2001 Z.z. a spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na charakter účastníkov konania. Aj keď ide v danej veci o úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, vzťahujú sa ňu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa ako lex specialis, ktorý ma podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (bez prechodných ustanovení) prednosť pred ustanovenia Obchodného zákonníka ako všeobecného zákona.

Súd vykonal súdnu kontrolu úverovej zmluvy podľa vyššie citovaných ustanovení a podľa nich zaviazal odporkyňu k doplateniu zvyšnej časti istiny vo výške 230,59 eur so zákonným úrokom z omeškania od dňa nasledujúceho po konečnej splatnosti úveru podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa § 503 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka má navrhovateľ nárok na úrok z úveru (ako ceny za poskytnutý úver) len do jeho splatnosti resp. do splatnosti jednotlivých mesačných splátok, preto bol žalobný návrh v časti o zaplatenie riadneho úroku po splatnosti úveru zamietnutý. Súd priznal navrhovateľovi iba vyčíslený úrok z omeškania do splatnosti úveru vo výške 91,69 eur, pretože od splatnosti úveru mu bol priznaný nevyčíslený úrok z omeškania vo výške 8% ročne z istiny až do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškani. Ak ide o omeškanie s peňažným dlhom, má veriteľ právo požadovať od dlžníka okrem plnenie aj úrok z omeškania, ak nie je podľa zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., podľa ktorého (§ 3) je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda 9,25% ročne.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd zaviazal odporkyňu k povinnosti dlh splácať v mesačných splátkach vzhľadom na jej finančnú situáciu, s čím navrhovateľ súhlasil.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p. súd nepriznal pomerne úspešným účastníkom náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu písomne, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.